Ч. 277. Субота 19 (6) грудня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати ночтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — З ради державної. — Відкрите турецкого парляменту.

На пропозицию президента палати др. Вайскірхнера порішила конференция клюбових предсідателів полагодити кілька менших предложень ще перед розходом палати на різдвяні ферії. В справі уповновласнюючого закона до заключеня торговельного договору з Сербією, заявили социяльні демократи, що так довго не треба ухвалювати меліорацийного закона, бажаного аґрариями, поки они не згодять ся на закон уповновласнюючий. Против сего запротестував презес польского Кола, вказуючи на вагу меліорацийного закона для Галичини.

З огляду на всілякі сумніви піднесені з ріжних сторін против уповновласнюючого закона предложив през. Вайскірхнер пропозицию, щоби триване правосильности обмежити до тимчасового продовженя істнуючих предложень. През. кабінету бар. Бінерт заявив, що пропозиция Вайскірхнера єсть minimum того, чого правительство мусить домагати ся, коли наші торговельно політичні відносини не мають улягнути некористним впливам. По довшій дискусиї зреасумував през. Вайскірхнер єї вислід в словах, що провідники клюбів мають по своїх клюбах піддати сю справу дискусиї а відтак повідомити про єї вислід президента палати, який скличе нову конференцию клюбових предсідателів.

По полагодженю буджетової провізориї видвигнула ся на перший плян парляментарних справ квестия закона уповновласнюючого до продовженя провізоричного торговельного договору з Сербією. З огляду на те, що сербска скупштина порішила заключити той трактат, то відкинене уповновласнюючого закона в Австриї могло би бути уважане провокацию, а то не згоджувало би ся з намірами заграничної політики. З тої причини бар. Еренталь домагає ся незвичайно енерґічно ухваленя сего закона. На конференциї бар. Еренталя з президентом палати, др. Вайскірхнером, при якій був присутний також президент міністрів, бар. Бінерт установлено таку компромісову формулу, яка має становити основу для дальших переговорів: Тримісячне триване уповновласнюючого закона, який має однак відносити ся лише до тих країв, з якими договор вже заключено. В справі Румунії має палата заявити свою склонність до заключеня торговельного договору висловити в окремій резолюциї.

В справі сего предложеня конферував і бар. Еренталь з ріжними послами, та доси нема виглядів, щоби чеські чеські або німецкі аґрарні ґрупи згодили ся на его ухвалене. Правительство рішило ся континувати наради парляменту до вівтірка, надіючи ся, що єму таки удасть ся переформувати уповновластнюючий закон наглячим способом. На случай, як би се бар. Бінертови не повело ся, виринув в парляментарних кругах такий проект виходу з ситуациї, щоби не допускати до стану ex lex. Є іменно думка, щоби міністерство справ заграничних прольонґувало теперішний стан через виміну нот з сербским кабінетом та щоби міністерство скарбу поручило митовим урядам приміновати дотеперішні тарифи. Задля сего потребує австрийске правительство згоди парляменту, бо угорский кабінет розпоряджує вже власним уповновласнюючим законом. Згода австрийского парляменту опирала би ся на законі про посольску одвічальність, а кабінет бар. Бінерта звернув ся до парляменту по placet по Різдві; се міг би він легко одержати, бо потребував би тілько тілько звичайної більшости голосів.

Що такого виходу з ситуациї треба буде

---

5)

Маруся.

З російского — Володим. Короленка.

(Дальше).

От ми наблизили ся так до ріки, місток перейшли, звернули на бік трохи, та на беріжку й присіли. А они побачили, що сидять якісь хлопці, і теж трохи не дійшовши, зупинили ся. Боять ся. Ну, ми підвели ся знову, шляхом пішли, а шлях на узгіре вийшов. Пустили ся ми з гірки, дивимо ся, їде Сибіряк волом. Ми до него: „Чи нема, дядьку, тютюнцю потягти?"

— Тютюн — то, каже, є, сірників нема.

— А в нас, мовляв, вогник є. Давай покуримо.

— У нас то,— кажемо, й тютюн свій був, та нам бачите, зупинитись із ним треба. Вийшли наші жінки на гору, а ми ту. Та вже їм ніби ніяково зупинитись, до тогож бачуть, що ми з Сибіряком розмовляємо, они й пройшли собі побіч. Тоді ми докурили, попрощались із чалдоном та за вими. Ішли з годину. Они приспішать ходу і ми наляжем. Нарешті задихались они, сіли біля шляху. Та ми до них:

— Здорові, красуні!

— Здорові!

— Хто ви такі будете?

— Ми селючки. А ви?

— Ми по просту сказати, по бурлацькій части. А до якої ви волости ідете?

— До отакої.

І називають справді ту волость, що попереду. Навчив хтось. Ну, однак я почав розпитувати далі:

— Де, мовляв, судили ся?

— У Ірбиті.

— За що?

— За волоцюжство.

— Ну, се неправда. Ви, кажу, плутаєте ся. Бо коли у Ірбиті судили ся за волоцюжство, то вам треба-б не на селище, а в каторгу. Коли б у Пермі, иньша річ.

От они встали, відійшли на бік і почали між собою розмовляти, що їм робити, бо жінкам самим тяжко бурлакувати, а визволителі загубили мабуть слід. Ми теж відійшли і між собою радимось....

Я кажу: сі жінки певно втікачки, через них запевно в місті трівога. Бачите, облича не засмолили ся. Треба нам їх до себе взяти. Тільки як нам бути: їх двоє, а нас трох.

От Іван, що недавно до нас пристав, і каже:

— Беріть собі, мені не треба. Мені самому тяжко, тай літа мої не ті вже. Я не цікавий. Они разом ішли, ви теж разом, вам і до речі.

Значить без суперечки справа обійшла ся. Після того я подивив ся на Одарчиного, тай кажу:

— А нам жеребки кидати, чи як?

— По що се.

— Ти яку візьмеш?

— А ти яку?

— Ні кажи ти попереду.

— Я, мов, ту, що висша.

— Ну і гаразд.

Бо, признати ся, Маруся відразу впала мені в око. Таким чином ми попарували ся, далі вже пішли в купі. Оно, звичайно, богато важче стало, головна річ у харчах. Прийдемо до села, їх де небудь за цариною сховаємо, самі підемо попід вікна... Сьпіваємо оті кондаки та кланяємо ся. Нераз дадуть подостатком, ми без сорому — ще просимо.

— Що, мовляв, так богато на двох? Вистарчить до села.

— У нас товариш хорий зістав ся.

Ішли ми таким чином з місяць. Дійшли до ріки Селенги вже в семерох, а ту ще троє вийшло в тайги, тому що пустеля, та небезпечно плисти рікою на поромі. Одному чи двом і не подумати.

— А як же з жінками? — спитав мій товариш.

— Себ-то що таке?

— Та так: не побили ся за жінок?

— Ні, що ви! Як се можна? — доктора́льно сказав Степан.

— Ну, от! А в тюрмі?

— І в тюрмі, пане, такого ладу нема. Атже они ідуть з нами...

— Велика річ, що з нами. Трапив ся юнак здоровійший, ну, і знову майдан урядили!..

— Ні, пане. Ви, виходить, нашого ладу не знаєте. Атже се вже утворилась спілка.

— В тюрмі теж спілка?

— В тюрмі те-ж спілка — трохи збентежено сказав Стефан.

мабуть хопити ся, на те вказує перебіг наради парляментарної Вільної спілки аґрариїв, яка радила під проводом пос. Фінка. Предсїдатель, обговоривши ситуацию, предложив зібраним останнє рішенє прибічної ради, Вільної аґрарної спілки: „Вільна аґрарна спілка признає в цїлости вагу торговельних трактатів, але в теперішнім моментї не може згодити ся на уповновластнюючий закон“. Відтак промовляв іменем нїмецких аґрариїв пос. Дам, по чім забрав голос бар. Бінерт та замітив, що з огляду на змінений стан річий правительство було би готове примінити ся до пропозициї, зробленої на конференциї клюбових предсїдателів през. Вайскірхнером. Коли Чорногора пішла вже своїми шляхами в справі митовій, то она не входить в рахубу, тому ходить лише о договори з Сербією, Болгариєю і Румунією а також о те, щоби відперти закиди, неначе би Австрия під певними взглядами зломила трактати. Коли пропозиция правительства викликує богато сумнївів, то правительство прилучує ся до пропозициї Вайскірхнера. Шеф кабінету вказав відтак на небезпечність, яка загрожувала би австрийскому рільництву, коли би правительство найшло ся в примусовім положеню полагоджувати поза парляментом. При кінци заявив бесїдник, що з огляду на заграничне положенє треба конче приняти названу пропозицию.

До виводів бар. Бінерта прилучив ся іменем міністерства торговлї его секцийний шеф Резлер, який удїлив також виснень в справі турецкого бойкоту, зажаданих пос. Странским. Против уповновластнюючого закона промовляв остро пос. Іро, а посли Стапїньский і Удржаль іменем польских і ческих хлїборобів заявили, що поки що не могли би за законом голосувати.

З приводу відкритя турецкого парляменту містять константинопольскі часописи одушевлені статї і з вдоволенєм приймають привітні депеші від европейских парляментів. В Константинополи публичні будинки і голов нїйші улицї прикрашені хоругвами. Войско і ученики шкіл творили вчера по улицях шпалїри. Рух в містї, при прегарній погодї, був вчера величезний. З провінциї прибуло множество осіб. Всї амбасадори і цїле дипльоматичне тїло зібрали ся в анґлійскім консулятї, звідки під проводом найстаршого віком амбасадора нїмецкого бар. Маршаля удали ся в окруженю сьвітлої сторожі на відкритє парляменту. Публика витала їх по дорозї окликами і оплесками. О годинї $2^1/_2$ по полудни 101 вистрілів з армат оповістило населеню торжественну хвилю відкритя. Султан явив ся в ґалевім одязї і в окруженю сьвітлої дружини та відкрив парлямент престольною промовою. Вечером цїле місто було величаво ілюміноване.

Новинки.

Львів, дня 18-го грудня 1908.

— Імєнованя. Міністерство торговлї іменувало старшими официялами між иншими официяліb: Ник. Кордубу і Ів. Попівчака у Львові, Фр. Бартусяка в Золочеві, Мар. Клюса у Львові, Як. Бардаха і Авр. Фінкельштайна в Тернополи, Ів. Антоша в Самборі, Ант. Екерта в Коросні, Володим. Кириловича в Ряшеві, Йос. Гербства в Коломиї і Ферд. Люстґартена в Станиславові, а асистентів почтових: Кар. Корницкого в Нов. Санчи, Ришп. Макуша в Коломиї і Едм. Слявіка в Сяноцї офицiялами почтовими.

— Ферії сьвяточні. На основі уповажненя міністерства віроісповідань і просьвіти в тих школах середних, в котрих обходять ся сьвята греко-католицкого обряду, розпочинають ся сьвяточні ферії Рождества Христового після латиньского обряду вже нинї, в пятницю дня 18 с.м.

— II. Віцепрезидент кр. Ради шкільної прислухував ся вчера в товаристві краєвого інспектора шкіл народних дра А. Янера і інспектора курсів рільничих о. А. Ґлодзїньского іспитови з науки рільництва, котрий відбував ся в Академії рільничій в Дублянах для учителїв шкіл народних, що образують ся тепер в тій Академії на цїлорічнім курсї науки господарства на будучих управителїв доповняючих курсів рільничих. Наука на тім курсї розпочала ся для 17 учителїв з днем 1 вересня с. р. і буде тревати до кінця липня 1909.

По скінченім іспитї із загальної теоретичної части під проводом ад'юнкта стациї досьвідової п. А. Карпіньского подякував п. Віцепрезидент управителеви курсу і присутним професорам Академії за дотеперішний успішний вислїд науки на курсї і заохотив учителїв до дальшого витреваня в добре розпочатій працї.

— Дрібні вісти. Заходом театру аматорів „Сокола“ у Львові відбуде ся ві второк дня 22 с. м. в салї „Ґвязди“ при ул. Францїшканьскій представленє штуки в 5 діях Грінченка під заголовком „Арсен Яворенко“, в котрій виступлять яко гостї артисти україньского театру пп. Захарчук і Коханенко. — В будинку „Народного Дому“ згублено (мабуть підчас авантури, викликаної против концерту, устроєного в честь папи Пія X так званою нинї „старорускою“ партиєю): довгий золотий ланцушок з дармовісом в видї листочка конюшини з брилянтом; зарукавок з кримских баранків; чорну торбинку з сумою 60 К. — У Львові завязало ся жидівске товариство ґімнастичне а інавґурация сего товариства відбуде ся в суботу у великій сали „Яд Харузім“. Оттак буде Львів вже мати польских, руских і жидівских „соколів“. — Пошкодовані селяни з охрестности Львова, котрі через намову несовістних аґентів обезпечували ся в тов. „Аліяж“, подали просьбу до властий, щоби не позволили основателям сего товариства основувати знову нове і переносити на него фонди „Аліяжу“, лиш щоби приспішили ліквідацию і вернули пошкодованим їх гроші. Селяни з Зашитова, котрих кілька сот належало до „Аліяжу“, гадаючи, що се товариство виплачує, зголосили ся там дня 15 с. м. і викликали велику бучу, коли не дістали своїх вкладок. — В Чернівцях відобрав собі житє Іван Вурса, бляхар велїчичний напившись вітриолю. Причиною самоубийства були домашні невзгодини. — До склепу корінних товарів Ем. Войнаровича при ул. Жовківскій добули ся онодгашної ночи злодії і вкрали всїлякі товари на значну суму. — Коло Филипополя в Болгариї напали оногди в ночи якісь розбишаки на поїзд, а зрабувавши з воза товарового богато всїляких річий втекли і щезли без слїду.

— Репертуар руского театру в Дрогобичи (Саля міска). Початок о годинї 7 вечером.

В недїлю, дня 20 с. м. „Ой не ходи Грицю на вечерниції“, народний образ зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 22 с. м. „Сватанє на Ганчарівцї“, народна оперета в 3 діях Гр. Квітки-Основяненка.

— Мальовані злодії. В льокали одного з фризиєрів при ул. Рускій арештувала оногди поліция знаного у Львові злодія Едм. Крушиньского в хвили коли він „малював ся“ — фризиєр характеризував его і красив єму его біляве волосе на чор-

---

— Без спілки не можна.

— І без підлости не можна.

— Ну, бурлацка спілка инша річ, — з пихою сказав Степан.

— А чи правда, що блудяга, спіткавши ся з другим, на нічлїгу доконче голову всуне кудись під колоду, а у салаші так під саму стіну?

— Се правда.

— На віщож? — спитав я.

— На те, що коли щирий товариш загадає вбити, то по голові на місци, а в живіт ще не від разу...

— Ну, се ви чули... — промовив, трохи почервонївшись Степан, — а все таки то не в спілцї. Бурлацка спілка се найкрасша...

— Ну, звичайно...

Степан був ображений. Менї здавало ся, що мій товариш також не зовсїм справедливий. Скрізь, де своєрідні умови житя виділяють людий у окреме суспільство, чи хотяй в початок такого суспільства, зараз через обопільні зносини виділяють ся і власні правила моральні. О скілько се не здасть ся парадоксальним, але часто сорок людий злих, що зібрали ся у спілку, роблять ся лїпші від тих сорок, що блудили окремо. Правда, дати раду їм труднїйше, коли они всї тягнуть до одної і тої самої, до того шкідливої мети.

Але й злодії знають свої моральні обмеженя і свої приклади, часами дуже чуткої і навіть підвисшеної самопожертви. Тілько в мельодрамах злочинцї вихваляють ся злочиньством.

Памятаю раз у вечер на улицї менї привело ся випадково підслухати розмову двох упалих жінок.

— Коли ти честна, порядна дівчина — казала она, — ти повинна була зробити от що...

В чім була річ, я не дослухав і тілько вині із собою моральну науку, що і посеред тих верстов є свої обовязкові понятя про „честність“ і навіть про „шляхотність“. Они тілько не зовсїм подібні до наших...

— Чути ви чули, та не все розумієте — продовжав Степан.

— Ту ось, пострівайте, мудрійше дїло вийшло, тямите, честь кому честь, прийшло в кращому видї.

— Послухаємо.

— Наблизились ми, — оповідач знову звернув ся до мене — до такого місця, що треба вже на поромі вниз по ріцї плисти. А ріка така бистра. Береги, камінє, та ліс, та пороги. Пливемо день, і другий і третий. От, на третий день під вечер причалили до берега, самі в яру огонь розіклали, жінок післали по гриби, по ягоди, двоє невиличким волоком рибу ловлять...

Аж тут гульк, з гори плине хтось. Плесо просте, видко далеко. З початку ніби брусик здає ся, потім близше та близше, — пором. На поромі двох махає веслами, а пором летить як птиця — і просто причалюють до нас.

— Здорові, — кажуть — добрі люди.

— Здорові. Кого Бог посилає?

— Ми, кажуть, вашого стану люди, за вами усе йдемо, на силу здогнали.

— Витайте. Коли в товаристві іти, — ми раді.

— Се, — кажуть — ще не відомо. Чи всї ви тут на зборі?

— Не всї на зборі. Два хлопцї, та дві жінки пішли по ягоди.

— Ну, се добре. Тепер, панове, скажіть нам по чести: вас тут десятеро, нас двоє. Хочете нас скривдити, чи розсудити по совісти? У вас тут старики є.

— Ну, — старики кажуть, — ми вас, хлопцї, кривдити, нїчого не бачучи не ладні. Розповіджте, про що річ, а ми лад дамо. У нас спілка по чести, справжня.

— Добре. Ось повернуть ся жінки, ми розкажемо своє дїло. А поки що, дайте дозвіл до багатя підсїсти...

Надходять наші жінки. Побачили сих людий, зупинили ся, подаль не сьміють приступити близше, одна до другої куплять ся. У мене, по правдї сказати, на душі похолонуло; справа бачу, не дуже добре виходить. Старики теж дивлять ся на них, спілка зібрала ся.

— Що тут таке?

— Ну, от, — кажуть наші гостї, — самі ви, панове, розсудіть і спитайте сих жінок, чи знають они нас?

— Знаємо. Сї люди ішли з нами в товаристві, визволили нас із тюрми.

— Так. Виходить, тепер они до нас належать, ми за ними й приїхали. Чи хочете ви віддати їх нам по чести?...

(Дальше буде).

не. Рівночасно арештовано і другого ще непомальованого злодія, Кароля Чигілїка, котрий стояв на сторожі При ревізиї в їх одїнях знайдено всїлякі витрихи, ножики і досить значну готівку.

— **Нещасливі пригоди.** Вчера рано около 8 год. в клїтцї сходовій школи ім. Сінкевича при ул. Польній впав з висоти II поверха 16-лїтний ученик тої школи Михайло Возьний. Хлопець хотів очевидно сунути ся по бариєрі сходовій в долину і перехилив ся занадто та стратив рівновагу, а впавши на землю вдарив головою так сильно, що лобина пукла і мозок роздушив ся. Умираючого хлопця відвезено до шпиталю. — В польскім „Соколї“ знов возьний Петро Новіцкий, здоймаючи декорациї, впав з драбини так нещасливо, що зломив праву, а лїву звихнув. — Помічникови машиновому Теодорови Ракови урвала машина палець лївої руки.

— **Згорів на смерть.** З Тернополя доносять: Перед кількома днями вибух тут огонь при площи Рибній на піддашу, де мешкала жидівка Лея Вайсенберг зі своїм сином 21-лїтним неєповна розуму Йоськом. Коли сторожа пожарна добула ся до горіючої комнати, побачила там повно всїляких шмат накладаних майже до висоти метра, а з поміж них виставало лїжко, на котрім лежав спалений до половини згаданий Йосько. Матїр єго, котра займала ся збиранем шмат, запалила згадано го дня в печи, замкнула хату і вийшла. Здаєсь що Йосько таки сам запалив шмати а немогучи вийти із замкненої хати удушив ся від диму, а відтак згорів. Із хати, котра від многих лїт не була чищена вивезено відтак 15 фір всїляких брудних шмат і хату запечатано.

— **З Конарна** доносять: Дня 13 с. м. відбули ся тут торжественно загальні збори гімнастичного товариства „Сокіл“. Збори, на котрі приїхав делеґат головного „Сокола“ зі Львова, п. Попович, відбули ся в сали читальнї. Саля була по береги виповнена а серед другинь і другів панувало незвичайне одушевлене. В члени вписало ся звиш 80 а в більшій половині дївчата. До старшини вибрано: адвоката др. Тому Печерского головою, Івана Утриска єго заступником, Михайла Білика справником, Олексу Пеленьского, ст. прав. касиєром, Михайла Калимона, канд. адв. господарем, і Івана Ленця, міщанина. На заступників: Мирона Петрика, канд. адв. і Осипа Утриска, правника. До комісиї ревізийної увійшли: Микола Сороківский, ас. под., Ананько Калимон, правник і Іван Карабин, сол. адв.

Господарство, промисл і торговля.

Білянс

Товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар“

стов. зареєстр. з обмеженою порукою у Львові за рік 1907/8.

Актива:			
1. Готівка		К	75·44
2. Льокациї		„	490·62
3. Довжники		„	7.294·94
4. Товари:			
а) в маґазинї	К 14.339·68		
б) в склепі	„ 18.021·42		
в) взори до накладу по ц. зак.	„ 470·00		
г) трафіка	„ 1.590·04		
ґ) запас друків	„ 252·88	„	24.674·12
5. Движимости		„	3.486·79
6. Відсотки наперед заплачені		„	119·48
7. Кошта основаня		„	268·55
		К	46.409·94
Пасива:			
1. Удїли		К	3.541·00
2. Фонд резервовий		„	180·00
3. Вкладки ощадности		„	16.993·18
4. Ві игелї		„	9.749·98
5. Акцепти		„	15.182·63
6. Чинш наперед побраний		„	50·00
7. Чистий зиск		„	713·15
		К	46.409·94

Рахунок зисків і страт за рік 1907/8:

	Страти:		Зиски:	
Р. Опусту	К	114·79		
Р. Відсотків від вкл.	„	441·05		
Р. Відсотків в. довгів	„	499·33		
Р. Порторий	„	496·21		
Р. Видатків	„	292·05		
Р. Сьвітла і опалу	„	524·50		
Р. Анонсів	„	737·78		
Р. Чиншу	„	3.017·76		
Р. К. основаня (10%)	„	29·84		
Р. Інвентаря	„	198·53		
Р. Платень і тантиєми	„	3·043·01		
Р. Коштів спору	„	292·91		
Р. Провізиї і проданих марок			К	27·41
Р. Провізиї від товару			„	127·39
Р. Посередництва			„	151·76
Р. Товарів			„	9.370·86
Р. Часописий			„	670·98
Р. Трафіки			„	52·51
Чистий зиск	„	713·15		
	К	10.400·91	К	10.400·91

Дирекция:

Денис Кучика в. р. предсїдатель, Альфред Будзиновский в. р. дир. бухгальтериї, Микола Доскоч дир. каси. Болеслав Кушнїренко в. р. бухгальтер.

Комісия ревізийна:

Іван Сполїтакевич в. р. Гліб Дурбак в. р.

Загальні Збори відбувші ся дня 5 грудня 1908 затвердили замкнене рахунків і удїлили Дирекциї і Надзираючій Радї абсолюторию. З чистого зиску К 713·15 призначили К 71·32 до ф. рез., К 71·32 на Тов. „Сокіл“, К 35·66 на торговельно-пром. бурсу, К 380 на тантиєму, а квоту К 154·85 на дивіденду від удїлів на 6%.

Надзираючу Раду доповнено вибираючи на місце вильосованих двох членів Вп. Андрія Алиськевича і Михайла Петрицкого на лїт 5, на місце уступивших чотирох членів покликано Вп. Костя Паньківского дир. „Союза кред.“, о. Остапа Нижанковского директора „Союза молочарского“ в Стрию, др. Вол. Яновича лїкаря в Станиславові і Сидора Винникова урядника „Днїстра“ на лїт 4.

Як заступників Ради на один рік вибрано Вп. п. Витовта Манастирского інжинера, Вол. Савчиньского урядника краєвого Банку і Петра Сенюту маляра зі Львова.

До контрольного головного комітету вибрано Вп. Івана Сполїтакевича уряд. „Днїстра“, Гліба Дурбака уряд. Дирекциї Скарбу і Олександра Бариляка, уряд. ческих щадниць.

Дальше ухвалили Заг. Збори для членів Надзираючої Ради марку през за кожде засїдане по К 3·—, затвердили третого директора Николу Доскоча на лїт 5 і змінили статут в тім напрямі, що Товариство попри продаж тих товарів, які тепер має, може занимати ся також продажию книжок.

Вкінци при точці запити висказали Загальні Збори бажане, щоби управа Товариства вистарала ся в Дирекциї Скарбовій о дозвіл зачиняня склепу в сьвята гр.-кат. обряду, що до тепер через ц. к. трафіку було недопускаємо.

Президия Загальних Зборів:

Іван Боберский в. р. предсїдатель. *Сень Горук* в. р. секретар.

Телеґрами.

Відень 18 грудня. Після донесеня „Neue fr. Presse“ в найблизшій делеґациї правительство не внесе проєкту нового закона войскового, лише зажадає підвисшення контингенту рекрутів.

Софія 18 грудня. З приводу відкритя турецкого парляменту відбуло ся в турецкім посольстві торжественно приняте, на котре прибула депутация болгарского собрания і зложила свої желаня.

Прага 18 грудня. Narodni Listy доносять, що становище нїмецкого міністра дра Шрайнера захитане, бо не умів наклонити нїмецких аґрарийів до голосованя за уповновласнюючим законом.

Будапешт 17 грудня. Вчера розпочав угорский сойм сьвяточні ферні.

Петербург 18 грудня. Спільним змаганям сторонництв більшости удало ся наклонити президента Думи Хомякова, що відкликав свою резиґнацию.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно європейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·47,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·03, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 31/7): **6·40**

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Нечопада. (Телефона ч. 527).